

. Cu vreme și cu 'nctulă
Se face tare oțetul;

erū deschidēndū la pagina 126, vėđui pe a-
cesta, cā :

Orī-și-ce obrāsniciā
Cūrge totū din mojiciā.

și mē 'ntrebai : — De urde să fiā aceste đicētori? Din Banatū aū din Moldova? Din Transilvania sėu din Muntenia? Și din ce autorū? D'astā datā avui nițelū norocū. Amū cititū și recititū din mica'mī copilāriā pe Anton Pann. Īmī aduceamū a-minte de dēnsele. Și le cātai, spre a mē 'ncredința de suntū bine reproduse.

De găsitū, le găsiī : pe celū din urmă 'n partea III din *Povestea Vorbūi*, ediția din 1853 (Bucuresci), la pagina 37, erū pe celū d'antāiū 'n partea II, aceeași edițiune, la pagina 16. Ēn-sē cātā rėsfoiēlā pēn' sē le găsescū!

De ce, 'mī-amū đisū atunci, de ce culegētorulū acestorū proverbe n'ō fi vrutū sē ne scutēcā pe toți cititorii d'uā trudā pentru care nu suntemū 'ntru nimicū vinovați? Aceste versuri, aceste formule netede și scurte suntū luate nu din gândirea d-sēle, ci din feluriți scriitori de pretutindenī, cari aveā dreptulū d'a se vedē numiți, ei și lucrările lorū.

Pe d'altā arte, cartea se publicā la Sibiu, 'n Transilvania, unde — din nenorocire — atāția culegētori de poesiī poporare suntū deochiați cu totulū, pentru iscusința cu care le-aū «corressū și îndreptatū», ceea-ce 'nsemnēzā cā, puținū deprinși a le lāsa 'n firēscā-le nai-vitate, dumnėlorū le-aū spālăcitū și suleme-